

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

VII. Promiſſio de ecclesia non vacante facta, nihil firmitatis habebit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

Rad. Vinton. archidiaconus per clauem & librum sibi exinde inuestituram fecit, magister vero N. probauit coram idoneis testibus, quod præfata abbatissa præscriptam decimam sibi prius dederat, conuentu non contradicente, quam ea præfato Huberto dedisset, & quoda diocæsano episcopo eius fuerit concessio confirmata. Vnde quia nos consulere voluisti, cui concessioni innitendum sit, consultationi tuæ taliter respondemus, quod concessio prius facta, si conuentu sciente & non contradicente facta est, robur firmum debet habere. Verum si præfata abbatissa, ignorante conuentu aut contradicente prius prædicto N. decimam suam concessit, & non post multum tempus de assensu conuentus, eandem decimam memorato Huberto dedit, sic vt tibi eam datam fuisse constet, secunda concessio debet præiudicare priori.

CAP. VI.

Idem canonicis fratribus & monachis in episcopatu Saren. ecclesias habentibus.

Ex transmissa nobis insinuatione venerabilis fratris nostri Iocel. * Saren. episcopi accepimus, quod cum in episcopatu de * Saren. habeatis ecclesias, de quibus censum annuatim percipitis, earum rectoribus decedentibus, auctoritate propria easdem ecclesias occupatis, aut etiam clericos in eis ponitis. *Et infra:* Infra duos menses postquam ecclesia prædicta vacauerint, ad eas memorato episcopo, omni occasione & appellatione remota, idoneas personas præsentetis, vt per ipsum curam animarum recipiant. *Et infra:* Illud quoque nihilo minus prohibemus, ne censum vestrum in prædictis ecclesiis sine prædicti episcopi assensu augeatis, sed in eis constituto antiquo censu sitis contenti.

CAP. VII. *Idem Eboracensi archiepiscopo.*

Relatum est auribus nostris, quod quidam clerici in beneficiis ecclesiasticis centum vel ducentarum marcarum redditus possidentes, & proponentes primas vacantes ecclesias a monachis vel canonicis aut aliis ius patronatus habentibus sibi fuisse promissas, ne in illis cum vacant, instituantur alii, appellationem emittunt, vt interim

ANNO
CHRISTI
1179.

arte aliqua suum valeant adimplere propositum. Quia igitur consulis, an dioecetano episcopo huiusmodi appellationi sit deferendum, presentibus tibi literis respondemus, quod cum in Lateranensi Concilio promissiones factae de ecclesiis non vacantibus sint cassatae, praetextu appellationis eorum, qui iam praedictis promissionibus innituntur, omitti non debet, quin ecclesiae, cum vacauerint, de personis idoneis ordinentur.

CAP. VIII.

*Idem abbati Remestrensi & archidiacono * Exoniensi.*

Veniens ad apostolicae sedis clementiam in multo discrimine sui corporis & laboris V. lator presentium, simplici nobis relatione proposuit, quod tempore hostilitatis & guerrae, miles quidam R. nomine, fundum R. militis occupavit; quem diu illicite detinens, magistro & fratribus Hospitalis clericorum ecclesiam in eo sitam concessit. Magister vero & fratres Hospitalis praedicti, clericum quemdam nomine R. ibidem instituerunt, qui inde annis singulis soluebat pensionem. Longo vero tempore post praedictus R. fundum suum recuperans per iustitiam, omnia quae alienauerat possessor violentus ad ius pristinum reuocavit, & cum in ecclesia ibidem fundata sciret se ius tantum datoris habere, concessioni, quae memorato R. de praescripta ecclesia facta fuerat, consentire nullatenus voluit. Sed * V. venerabili fratri nostro Eboracensi archiepiscopo apostolicae sedis legato, in * e. ad ecclesiam * tandem presentavit, qui praesente magistro Hospitalis, cui prius fuerat concessa, & non reclamante, eundem V. suscepit, & in praelibata ecclesia ordinavit. Interim autem clericus R. qui eam alieno nomine possidebat, furto irretitus, & exinde, quia crimen eius notorium fuit, rebus furatis in arca sua repertis, grauius puniri metuens, eo quod ad aures regias scelus eius peruenerat, habitum religionis assumpsit: qui infra annum apostolicum adiit, & scriptum apostolici culminis, in quo continebatur, ut si monstrare posset, quod timore mortis claustrum intrasset, de religionis voto absolueretur; a nobis obtinuit, cognito quod timor ille ex praua conscientia perpetrati sceleris prou-

Concil. Tom. 27.

Vuuu ij